

Pasin Palstat - viikko 24

"MUTTA PAAVALI RAVISTI KÄÄRMEEN TULEEN, EIKÄ HÄNELLE TAPAHTUNUT MITÄÄN" Apt.28:1-10

PAAVALI MALTRAN SAARELLA

Jumalan suunnitelma toteutuu usein monen asian yhteen sattumana. Olisiko evankeliumi saavuttanut Malta-nimistä saarta, ilman Paavalia kuljettaneen laivan haaksirikkoa? Voimme nähdä kertomuksessa myös sen, että Paavali oli apostoli jokaisessa elämänsä tilanteessa. Olipa myrsky, tai hallitusmiehet hänen kimpussa, hän oli Jeesuksen oma! Hän julisti aina kirkkauden Herran evankeliumia - kaikille luoduille!

Mitä ajattelemme suurten vaikeuksien keskellä? Annammeko masennuksen vallata mieleme ja kylvämmekö toinen toisiimme epätoivoa ja synkkyyttä? Voisimmeko Paavalin tavoin joka hetki elää uskossa ja luottamuksessa, että elämämme on täysin Herramme Jeesuksen Kristuksen ja Vapahtajamme käsissä? Elimmepä, tai kuolimme, olemme Herran omat!

Tiedän kokemuksesta, että harjoittaessamme uskoa, Jumala osoittaa kyllä ihmeellisen voimansa. Ojentautuessamme nöyrästi uskon kuuliaisuuteen - ulkoisista olosuhteista huolimatta - näemme ihmeitä ilman määrää. On uskallettava astua ulos omasta epätoivosta, omista ajatuksista ja mielipiteistä. On uskottava siihen, mitä Herra Jeesus Kristus on jo tehnyt puolestamme. Elämä uskossa avaa näkymiä eteemme, jotka ovat enemmän tämän maailman näkymiä ja ajatuksia. Voisiko usko Herraan Jeesukseen tulla elämän asenteeksi, vaikuttajaksi ja todelliseksi valoksi matkallamme? Voisiko oma ylpeys, kateus ja kunnianhimmomme olle meillekin roskanarvoisia Jeesuksen tuntemisen rinnalla?

Fil.3:7-14. "Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi. Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana - että voittaisin omakseni Kristuksen ja minun havaittäisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella; tunteakseni hänet ja hänen ylösnousemisensa voiman ja hänen kärsimyksiensä osallisuuden, tullessani hänen kaltaisekseen samankaltaisen kuoleman kautta, jos minä ehkä pääsen ylösnousemisen kuolleista. Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut. Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottau-

tuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa."

Ajattelen usein myös omaa kutsumustani. Vastoin kaikkia odotusta ja inhimillisiä mahdollisuuksia - haluan uskoa ja luottaa siihen, että Jumala johtaa tahdossaan myös minut siihen, missä Hän johdatti näyn ja lupauksen kautta Paavalin aina Roomaan saakka. Se työ, minkä Paavali teki, sai aikojen saatossa mittaamattoman suuren merkityksen. Ei hän ehkä osannut kuvitellakaan, mitä Pyhä Henki laittoi hänet kirjoittamaan vangittuna ollessaan. Ne tekstit antavat lohtua, opettavat ja rohkaisevat vielä nykyajankin seurakuntia - ulkoisista olosuhteistaan huolimatta! Meillä on Jumalan sana, varma ja luotettava - täysin vastaanottamisen arvoinen! Kiitos Herra Jeesus Kristus, mitä teit Paavalin kautta! Kiitos rakas Jumala, että opetit meille ja seurakunnallesi oman tahtosi sanasi kautta!

Apt.28:1. Päästyämme turvaan saimme tietää, että saari oli Malta.

"Saaren foinikialainen nimi oli Melita. Sillä saattaa olla heprealainen alkumerkitys, 'päästä pakoon'. Merirosvot hakeutuivat usein myrskyltä suojaan Maltalle." [Novum]

2. Saaren asukkaat kohtelivat meitä tavattoman ystävällisesti. He sytyttivät nuotion ja kutsuivat meidät kaikki sen ääreen, sillä ilma oli kylmä ja oli alkanut sataa.

"Haaksirikkoutuneita, joille oli yhtäkkiä keksittävä majapaikka ja muuta huoltoa harvaan asutulla saarella, ei ollut mikään pieni joukko. 276 yllätysvierasta edellytti saaren asukkailta varsin runsaskätistä apua." [Novum]

3. Paavali keräsi syyksen risuja ja pani ne nuotioon, mutta kuumuus ajoi sieltä esiin kyyn, ja se kävi kiinni Paavalin käteen.

"Paavali ei pitänyt itseään liian suurena ja arvokkaana polttopuiden keräämiseen. Hän ei milloinkaan kaihtanut ruumiillista työtä. Hän on palvelevan mielen esikuva, on kysymyksessä sitten käden tai hengen työ. Hän teki kaiken luonnollisesti ja aidosti. Hänessä ei ollut vähääkään teennäisyyttä eikä mahtipontisuutta." [Novum]

4. Kun saarelaiset näkivät käärmeen riippuvan hänen kädes-
sään, he sanoivat toisilleen: "Tuo on varmaankin murhamies.
Merestä hän pelastui, mutta kostotar ei sallinut hänen elää."

*"Omaa hätään joutumista ihmetellään eikä vaikeuksia hyväk-
sytä, mutta lähimmäisen kärsimykset on jo paljon helpompi
selittää. Saarelaiset eivät ajatelleet elävää Jumalaa, vaan Di-
keä eli Justitiaa, oikeudenmukaisuuden jumalatarta. Kreikka-
laisen mytologian kohtalottaret eli moirat saattoivat myös
vaikuttaa käsitykseen."* [Novum]

5. Mutta Paavali ravisti käärmeen tuleen, eikä hänelle tapah-
tunut mitään,

*"Käärme ei voinut vahingoittaa Paavalia. Tapaus näyttää to-
deksi Jeesuksen lupauksen (Mark 16:18), jonka mukaan usko-
vat voivat nostaa käsin käärmeitä, eivätkä ne vahingoita hei-
tää. Itsestään selvää pitäisi kuitenkin olla, ettei kenenkään tule
noin vain ottaa käteensä myrkkykäärmettä tähän lupaukseen
vedoten."* [Novum]

6. vaikka saarelaiset odottivat käden ajettuvan tai Paavalin
kaatuvan äkkiä kuolleena maahan. Kun he olivat aikansa odot-
taneet ja näkivät, ettei Paavalille tapahtunut mitään merkillis-
tää, he tulivat toisiin ajatuksiin ja sanoivat: "Hän on joku juma-
la."

*"Välikohtaus on itse asiassa osoitus siitä, miten paljon ihmisil-
lä oli mielikuvia yliluonnollisista asioista ja miten nopeasti
yleinen mielipide saattoi muuttua. Ensimmäisessä olettama
koston jumalattaren puuttuvan asioihin ja rankaisevan Paa-
valia, mutta seuraavassa silmänräpäyksessä luultiinkin ran-
gaistavaa ihmistä itseään jumalaksi!"* [Novum]

7. Lähistöllä oli maataloja, jotka omisti Publius, saaren ylin
virkamies. Hän otti meidät luokseen ja piti meitä ystävällisesti
vierinaan kolmen päivän ajan. 8. Publiuksen isä makasi vuo-
teenomana; hänellä oli kuumetta ja paha vatsatauti. Paavali
meni hänen luokseen, rukoili, pani kätensä hänen päälleen ja
paransi hänet.

*"Maltankuume on ollut surullisen kuuluisa. Paavali pyysi saa-
da tavata sairasta. Hän sen enempiä kuin kukaan muukaan
Herran palvelija ei kyennyt parantamaan, mutta he välittivät
Jumalan voiman sairaille. Jumala paransi Paavalin kautta."*
[Novum]

9. Tämän jälkeen tulivat saaren muutkin sairaat Paavalin luo,
ja he saivat avun vaivoihinsa.

*"Haaksirikon seuraukset olivat paljon siunatummat kuin ku-
kaan olisi voinut kuvitella. Tapahtumien jokainen yksityiskoh-
ta oli kuin yksi lenkki ketjussa, ja nyt oli päästy niin pitkälle,
että evankeliumi aloitti voittokulkunsa saarella. Tapahtui ih-
meitä ja tunnustekoja. Uutiset parantumisista leviävät yleen-
sä nopeasti, ja Publiuksen isän tervehtyminen oli vasta alkua
pitkälle ihmeiden sarjalle. Maltalla ei todennäköisesti ollut
kovin paljon asukkaita, ja Paavali viipyi siellä useita kuukau-
sia. On mahdollista, että kaikki saarella olevat sairaat saivat
avun."* [Novum]

10. Monin tavoin he sitten osoittivat meille kunnioitustaan, ja
kun taas jatkoimme matkaa, he antoivat meille kaikkea, mitä
tarvitsimme.

*"Maltalaisten kokema suuri Jumalan armo sai heissä aikaan
kiitollisuutta tunnustekojen välittäjinä olleita ihmisiä kohtaan.
Oikeastaan tässä sanotaan: »He kunnioittivat meitä monella
kunnianosoituksella.»"* [Novum]

